

Denisa
Fulmeková

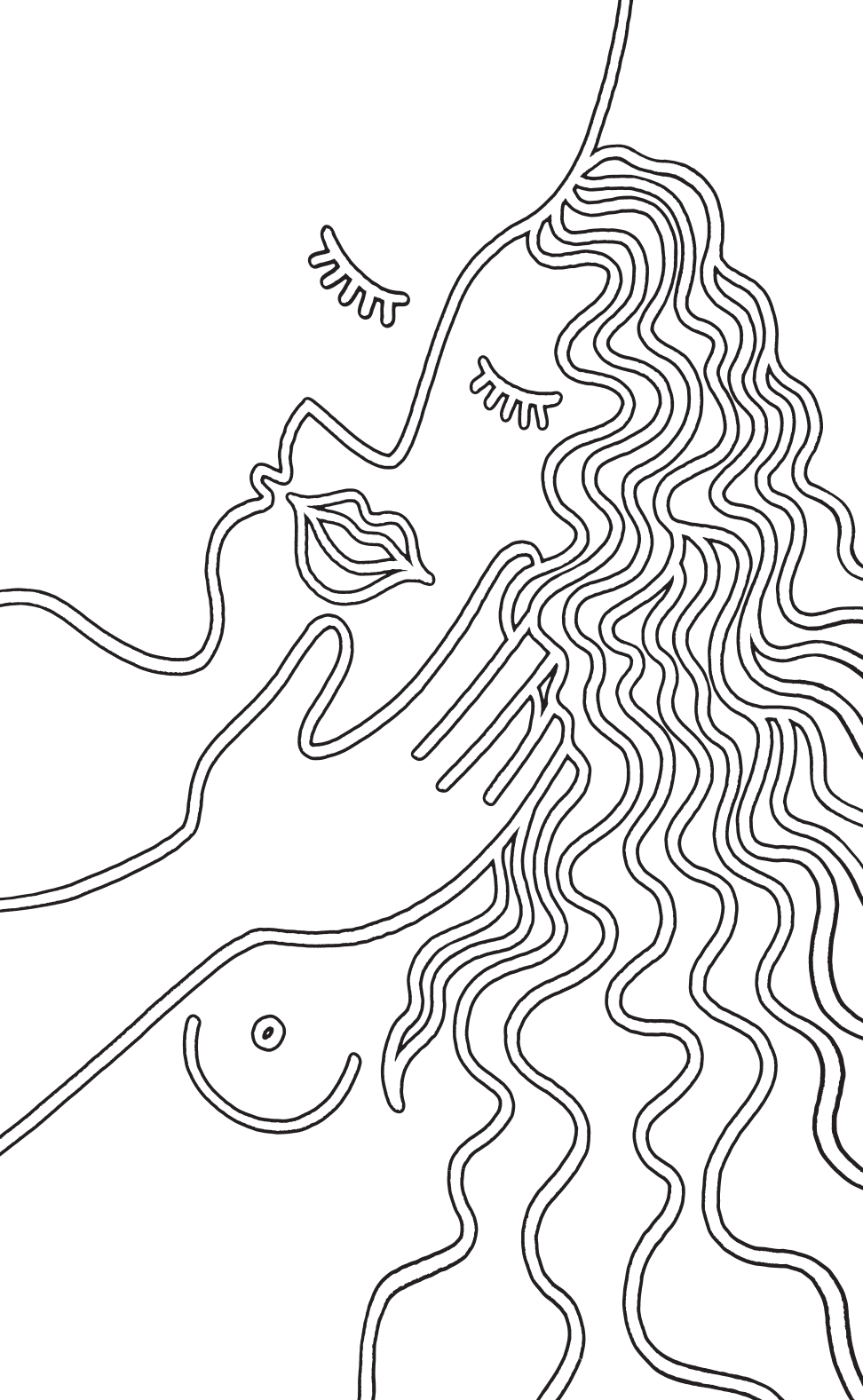
Štrikovaní frajeri

NIEKEDY JE LEPŠIE
SA NEZOZNÁMIŤ

**Štrikovaní
frajeri**

Denisa
Fulmeková
Štrikovaní
frajeri

NIEKEDY JE LEPŠIE
SA NEZOZNÁMIŤ

slovarť

Text © Denisa Fulmeková 2015

Ilustrácie © Fero Jablonovský 2015

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2015

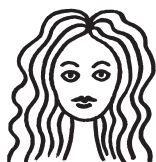
Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-556-1329-1

POSTAVY

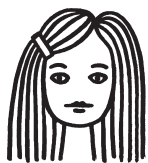
Marta Tomanová (48), za slobodna Jurenková. S manželom Karolom (51) má šestnásťročného syna Romana, ale v spoločnej domácnosti s nimi prechodne žije aj manželov synovec, vysokoškolák Peter. Marta je redaktorkou lifestyleového časopisu *Šiesty zmysel*.

Patrícia Jurenková (38), odjakživa a naveky mladšia sestra Marty. Slobodná, bezdetná, vždy perfektne upravená. Každé ráno smeruje do svojej nevlúdnej kancelárie vo výskumnom ústave pletiarkej výroby, kde za jediného spojenca považuje svoj počítač.

Klára Divičanová (44), rozvedená, ale nie zatrpknutá. Kúskom duše stále trochu hipsterka, inak starostlivá a zodpovedná mama syna Tomáša (19), dcéry Kristíny (16) a papagája. Živí ju účtovníctvo a baví ju štrikovanie, no občas by prijala, aby to bolo presne naopak.

Luba Krompaská (39), vydatá za Marcela (40), matka poldruharočnej Marienky. V pôvodnom živote úspešná realitná maklérka, toho času na takzvanej materskej dovolenke, kde za najväčší pracovný úspech považuje uspatie batolaťa.

Príprava steakov

O TOM NAPOHLAD NEVÝZNAMNOM februárovom dni sa dalo povedať len to, že v ňom Patrícia spravila jednu zo svojich najzbytočnejších investícií. Štyridsaťdeväť eur nevedomky vrazených do rozchodu. V náhlom popude si totiž počas obedného browsovania na nete zakúpila kurz varenia. „Naučte sa pripravovať chutný šťavnatý steak pod vedením skúseného majstra kuchárskeho umenia Dušana Húšku.“ Vlastne mohla byť rada, že chytila posledné voľné miesto, ako jej avizoval blížajúci banner. Kurz sa konal podvečer a priniesť si bolo treba „iba chuť naučiť sa niečo nové a dobrú náladu“.

Dobrá náladu nemala ani náhodou, keďže po víkende sa jej Oskar prihlásil lakonickou rannou správou, že má uzávierku a večernú poradu. Na kurz sa teda odobrala rovno z kancelárie, aspoň si urobila poriadok v zásuvke a zbavila sa zbytočných papierov. V duchu plánovala, ako na druhý deň využije svoju novonadobudnutú zručnosť, kúpi prvotriedne mäso a pripraví Oskarovi nevídane chutnú večeru. Dosiaľ sa stravovali skôr po reštauráciách alebo, ak trávili večer uňho, konzumovali nanajvyš špagety. Vlastne varil skôr on, keďže ona sa do domácich prác nijako zvlášť nehrnula. Až dnes. Na kurz si teda, chvala-bohu, niesla aspoň požadovanú chuť naučiť sa niečo nové.

PODCHVÍLOU SI KLÁDLA otázku, či Oskarova rezervovanosť a odstup, ktorý aj po niekoľkomesačnej známosti pretrvával nielen medzi ich bydliskami, ale aj životmi, nie sú

spôsobené jej nemotornosťou, pokiaľ ide o takzvané tradičné ženské práce. Pravda, Oskar vo svojej domácnosti zjavne nijakú ženskú ruku nepotreboval, všetko sa blýskalo čistotou a potravinou v jeho chladničke stáli zoradené v šíku ako podľa pravítka. Takisto si vedel oprat' a pedantne ožehliť košeľe, siahnuť po správnom saponáte na ošetrovanie laminátovej podlahy a každú sobotu takzvanou parnou kačicou dezinfikoval škáry medzi obkladačkami.

Vyzeral však mierne neduživo a poblednuto a začínal mať nečakané problémy s erekciou. Patrícia preto usúdila, že to bude cestovinovými večerami a nedostatkom železa. (Nedostatok železa bolo obľúbené konštatovanie ich starej mamy, kedykoľvek niekto v dome zakašľal alebo ho dačo zaboľelo. Hoci si preto so sestrou zo starkej ťahovali, v dospelosti sa často pristihla, že aj ona má sklony kadečo pripisovať nedostatku železa.) Do úvahy však brala aj Oskarovu prepracovanosť, keďže trávil vo firme čoraz viac času a v objemnej aktovke si nosil domov hrubé šanóny s číslami. Vari preto sa jej celkom oprávnene zazdalo, že liekom prvej voľby by okrem novej šarlátovočervenej podprsenky mohli byť aj steaky.

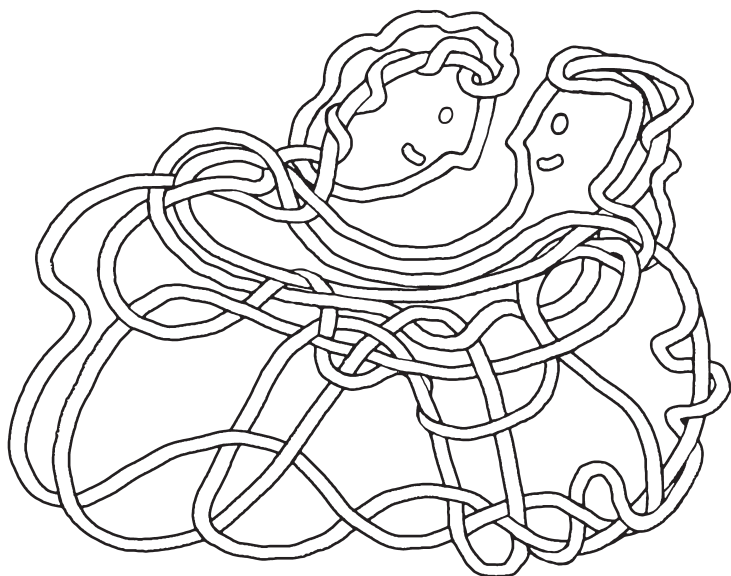
NA DRUHÝ DEŇ, posilnená kurzom varenia, na ktorom zďaleka nepatrila k najnešikovnejším, hrdo niesla k Oskarovi kus sviečkovice a tešila sa, ako ho prekvapí. Telefonovala s ním ešte večer po kurze, ktorý mu však zamlčala, aby netušil, čo chystá. Oskar pôsobil unavene a trochu nevrlo, ale nakoniec súhlasil, že sa na druhý deň uňho zastaví.

„Ten chlap má asi spavú chorobu,“ skonštatovala jej sestra Marta, keď ju Patrícia za pochodu k Oskarovmu paneláku informovala o kúpe mäsa, fľaše Chardonnay a nezamlčala ani šarlátovočervenú podprsenku. „Dúfam, že dnes ho preberieš!“ posmeľovala ju Marta.

Patrícia si vzdychla. Olej na panvici – pre istotu kúpila aj ten, nebude riskovať, že jej kulinárska šou stroskotá na mizer-

nej kvapke oleja – rozpáli ľahko, ale s Oskarom to bude ťažšie. Čoraz viac sa ponášal na vyfučaný balón s diagnózou únavový syndróm. Veď počkaj, pomyslela si potuteľne, keď stlačila zvonček pri Oskarových dverách.

AKO SA DALO čakať, Oskar na ňu žmúril rozospatými očami a vlasy na zátylku sa mu ježili v drobných chumáčoch ako starému dedkovi. Na sebe mal rozgajdané modré tričko, tepláky na šnúrku v páse a na nohách hnedasté papuče s dvomi prekríženými koženkovými pásmi. Keď ich Patrícia videla prvýkrát, poriadne ju striaslo, tento typ domácej obuvi sa jej totiž od detstva spájal so susedom Výbeškom, ktorý v nich chodieval vynášať smeti a vždy si pri kontajneri zapálil cigaretu. Nosil tie papuče v lete i v zime, a keď snežilo, Patrícia videla, že jeho vyšedivené ponožky so zmijovitým vzorom sú úplne premočené. Výbešok však skúsene poľahoval z cigarety a tváril sa, akoby sa ho nepohodlie čľapkanice netýkalo.

Oskar jej gestom naznačil, aby šla ďalej. Netváril sa však nijako nadšene a už tobôž nie zalúbene. Mal výraz domáceho, ktorého rušia s odpisom elektriny, takže zrazu v nej vzkypela zlosť, že zatiaľ čo ona bežala z roboty domov umyť sa, prezliecť, navoňať, nanovo si nanieť mejkap, hodiť na seba šarlátku a k nej ladiace vykrojené nohavičky, tento vysychajúci chruňo sa tu váľal v teplákoch na gauči a možno dokonca na jej príchod úplne zabudol.

Mechanicky vybalovala nákup a cítila sa ako zunovaná manželka. Erotické fluidum, ktorým oplývala doma vo svojej kúpeľni, sa v jeho sterilne čistej kuchyni menilo na prach, ktorý o chvíľku zodpovedný starý mládenec zotrie kuchynskou špongiou.

Oskar jej nákup nijako nekomentoval, ale keď mu podala víno, pochopil a podujal sa ho otvoriť. Vybral z linky vyleštené poháre a nalial do nich na milimeter rovnako vína. Prítukli si postojacky pri kuchynskej linke, pričom on akoby sa dôsledne vyhýbal telesnému kontaktu. Patrícia si povedala, že keď už do toho vrazila toľko peňazí i času, spraví tie steaky, nadžgá ho nimi a pôjde domov. Obaja si odpili z vína a Oskar sa letargicky zviezol na stoličku, aby ju pozoroval, ako krája sviečkovicu.

„Dám ti iný nôž, s týmto ti to ide ťažko,“ poznamenal.

„Mhm,“ prisvedčila, ale jeho poznámka ju znervóznila.

Vybral zo stojana s nožmi ten správny a podal jej ho.

„Vieš, Paťa, je to veľmi ťažké,“ zastonal, keď si opäť sadol.

„Čo je ťažké?“ Mäso sa jej druhým nožom krájalo naozaj ľahšie.

„Nie som asi vo fáze, aby som mal vzťah. Sama cítiš, že to nie je ono.“

„Aha,“ v hrdle sa jej spravila hrča, pretože tento dialóg v rôznych obmenách zažila už veľakrát. „Kde máš panvicu?“ spýtala sa.

Ukázal na spodnú zásuvku kuchynskej linky. „Priznám sa ti, že nech robím, čo chcem, neviem k tebe nič výrazné cítiť.“

„A nevýrazné?!“ vyšplechla na panvicu trocha oleja a zapla indukčný sporák. Manuál, ako zaobchádzať s týmto vzácnym kusom kuchynského zariadenia, si musela povinne prečítať raz po milovaní. Hneď vtedy mala zutekať!

„Sme kamoši, nehovorím, že nie, ale cítim, ako nás to oboch unavuje.“

„Hej?“ hodila na rozpálený olej kus mäsa.

Oskar si odpil z vína: „Asi fakt nemám dobré obdobie, prepáč.“

Kuchyňou sa zrazu nieslo len tlmené hučanie digestora. Potláčala slzy i náhlu bolesť v žalúdku, ktorá sa šíriala do ďalších častí brucha, takže len čo boli všetky tri steaky hotové – jemu nadelila dva a sebe ten najmenší –, zamierila s tichou ozvenou slova „prepáč“ na jeho sterilne biely záchod, kde ju pochytila turbulentná hnačka.

„PSYCHIKA,“ konštatovala na druhý deň Marta, keď ponúkala zrútenej sestre whisky. „Proste si citlivá a psychika si tieto veci odserie. Vlastne nie, inak,“ bavila sa Marta. „Si citlivá, a keď sa dačo deje, tak si to odserieš. Doslova.“

„Minula som mu všetok jeho luxusný hajzlák,“ priznala sa Patrícia.

Oči mala poriadne vyplakané, ale pri spomienke na minútý toaletný papier sa predsa len pousmiala.

„Nechápem, prečo si mi hneď nezavolala!“ krútila hlavou Marta. „Vieš dobre, že ma nikdy nerušíš.“

„Potrebovala som byť sama. Vlastne – už som zasa sama. Tak si musím zvykať.“

„Ale prosím ťa, takých Oskarov je plná zoznamka!“

„Veď práve!“ V Patríciinom hlase zarezonoval poriadny kus sebaľútosti.

Príliš počestný noclažník

„V MOJOM VEKU na zoznamku, zbláznila si sa?“ namietala Klára, keď padol návrh, aby si spravila profil a zalovila v neznámych vodách. Zdalo sa totiž, že všetky zdroje dostupných mužov z okolia sú nadobro vyčerpané. V práci iba dva exempláre, jeden ženatý, druhý gej, a ak by bola veľmi zhovievavá, mohla by do tohto portfólia zahrnúť aj približne sedemdesiatpäťročného vrátnika. Rozvodom s manželom sa rozviedla aj s jeho kamarátmi, ale za tými ozaj nemusela banovať. Bývalí spolužiaci ju takisto nevzrušovali a ten, čo ju vzrušoval, s tým si odžili, čo mali, ešte zamladi.

Samozrejme, na prvý pohľad sa zdalo, že všade navôkol je kopec voľných mužov, koniec koncov, na ulici toho svojho žiadna manželka na vôdzke nevedie. Ale Klára už tušila, že prekvapujúce porozvodové prázdno, ktoré ju napriek prítomnosti takmer dospelých detí hlboko skľučovalo, nebude jednoduché zaplniť. Krátko po rozvode sa síce zalúbila do Zememerača, ktorého spoznala na jednodňovom autobusovom výlete amatérskych ornitológov, na ktorý ju v rámci kamarátskej terapie „prídeš na iné myšlienky“ vzala Luba, no čo ako sa snažila, vzťah s mladším fešákom sa bohužiaľ nedal nazvať inak ako priateľský. Keď kamarátkam zvestovala, že mala noclažníka, tie len s podivom nadvihovali obočie: „Zasa Zememerač?“

Klára by u seba v tejto etape zamilovanosti nenechala precocovať nikoho iného, hoci kamarátky nechápali, ako vôbec od málovravného a plachého Zememerača vymohla telefónne číslo, respektíve ako to celé zrežírovala, aby spolu chodili na hodiny jogy. „Asi som sa zamilovala!“ hlásila a kamarátky už len zhovievavo vyčkávali, kedy sa Klárino umiernené ornitologicko-jogínske priateľstvo prevalí do mileneckého pomeru.

Jej raporty však zneli čoraz čudnejšie. Postupne so Zememeračom absolvovala niekoľko spoločných večerov mimo akýchkoľvek kolektívnych aktivít – zašli si do kina, do baru, na túru, na návštevu vzdialenej lesnej usadlosti, kde jej Zememerač predstavil spriatelnený manželský pár. Trávili spolu v podstate toľko času ako iné oficiálne dvojice, a tak nie div, že na joge či medzi amatérskymi ornitológmi nikto o ich vzťahu nepochyboval, i keď v skutočnosti sa ani len nepriblížili k prekročeniu hraníc striktného priateľstva.

„TAKŽE ZASA Zememerač?“ pýtali sa jej kamarátky, keď im už asi piatykrát povedala, že nespala sama.

Tentoraz sa ani všetečne nevyzvedali, kam upratala decká, lebo obyčajne sa okolnosti zbehli tak, že akurát spali u jej bývalého.

Klára prikývla, no bolo vidieť, že jej úsmev je skôr bolestínsky než tajnostkársky.

„A?! Veď hovor!“ pobádali ju.

„Spali sme v jednej posteli. Dokonca v mojej manželskej,“ oznámila sucho, ale bolo jasné, že hoci okolnosti znejú sľubne, pointa bude sklamaním. „Nadránom som ho bola v župane vypustiť z brány ako tajného milenca, máme totiž ten hlúpy magnetický kľúč,“ vysvetľovala, „a ako na potvoru som hneď stretla dvoch susedov, takže v ich očiach som jasná!“

„A oprávnene?“ Marta chcela počuť pravdu.

„Bohužiaľ, nie.“

„Akože?! Chceš povedať, že ste spali vedľa seba v spoločnej posteli ako súrodenci?“

O tom, že Klára by chcela viac, nik nepochyboval, ale Zememerač mal očividne nejaký problém.

„Presne tak. Nič nebolo,“ pritakala Klára.

„O desať rokov mladší chlap, ktorý najprv všemožne prejavuje záujem a potom sa na nič nezmôže?! A skúsila si mu naznačiť?“ vyzvedala Marta rozhorčene.

„Pardon, ale čo viac som mu mala naznačiť, než ho pustiť k sebe do postele?“

„Hm, možno len nemal odvahu sa o niečo pokúsiť,“ hľadala preňho vhodné ospravedlnenie Patrícia, keďže prepad Klárinho sebavedomia do mínusu bol priam hmatateľný.

„A ja som mu mala vlievať odvahu ako jeho láskavá mamička?!“ jedovala sa Klára.

„To nie,“ oponovala Marta a pre istotu navrhla: „Ale keby si ho nabudúce proste rovno chytila za...“

„A keby povedal nie?“ zamračila sa Klára.

„Tak potom smola.“ Kamarátky pokrčili ramenami.

„A je vôbec hetero?“ chytila sa poslednej možnosti Ľuba, aby sa všetky uistili, či Klára nespravila základnú chybu hneď na začiatku, keď nesprávne vyhodnotila Zememeračovú sexuálnu orientáciu.

„Určite je hetero, veď mi spomínal nejaké predchádzajúce frajerky,“ odvrkla Klára a vytiahla si štrikovanie.

Vedela, že rady kamarátok sú jej nanič. Jednoducho si našla milenca, s ktorým nespáva. Nechájala to a čoraz zúfalejšie hľadala príčinu. Skúmavo sa kontrolovala v zrkadle. Zhodila celkom bez námahy, asi z čistej lásky, päť kíľ a vyzerala určite lepšie než povedzme také tri roky dozadu, keď sa jej rozsypalo manželstvo. Drobná, štíhla, s vlnitými vlasmi farby škorice a šedozelenými očami, okolo ktorých sa jej pri smiechu rysovali drobné vrásky. Ale nech, žiarila! No Zememerač, chlapík, čo sa okolo nej krútil, vymýšľal jej program, vypisoval esemesky či do noci s ňou debatoval, sa stále nerozhýbal. Akoby mal dopredu vytýčené hranice medzi svojím a jej teritóriom. V takejto situácii ozaj nijakú radu nepotrebovala. Možno okrem jednej: „A čo keby si si skúsila nájsť niekoho normálneho na zoznamke?“

Čaj a lubrikačný gél

„TAK, A JE TO TU!“ Luba sa celá upachtená zrútila do kresla v Martinej obývačke.

„Čo?! Hovor! Dala si na naše slová?“

V poslednom čase Marta pri každej príležitosti apelovala na Lubu, aby sa vyspala so svojím manželom. Odkedy sa im narodila Marienka, ubehlo predsa poldruha roka a nie je možné, aby zdravý štyridsaťročný chlap rezignoval na sex.

„Mhm,“ prikývla Luba, ale netvárila sa nijako šťastne ani ako prebudená dračica.

V tridsiatich deviatich jej dávalo batola poriadne zabráť a pracovne vyťaženeho manžela mala skôr chuť tresnúť lopárom po hlave než ho nedajbože zvádzať. Väčšinou hneď ako uložila dieťa, zaľahla aj ona a do piatich minút unavená ako kôň zaspala. No nevedno prečo, asi zafungoval nejaký skrytý kód prírody, pomaly v nej dozrievala napohľad úplne nelogická túžba si celú tortúru ešte raz zopakovať. „Malá potrebuje súrodenca!“ vyhlasovala odhodlane už aj pred kamarátkami, ale Marta mala naporúdzi vždy ľadovú sprchu: „Lenže ty si už dávno zabudla, ako sa také deti vyrábajú. Som zvedavá, či sa po takom dlhom čase bude Marcel ešte ochotný rozpamätať!“

A tak začala Luba smerom k manželovi vysielat' nenápadné narážky. No ten, vytrénovaný striktnou zdržanlivosťou, akoby už na nič nereagoval, až sa Luba začala obávať, či si nebudaj medzičasom nenašiel náhradu alebo či sa mu masturbácia nestala oblúbenejším koníčkom než tenis. Prípadne, čo ak sa po nociach, keď ona spala alebo tíšila umrncané dieťa, oddával nejakým virtuálnym nerestniciam na platených pornokanáloch?!

Napokon teda učinila prvý nesmelý pokus o fyzické zblíženie, čo sa skončilo viac-menej úspešne, ak rátame za úspech

Marcelovu skoro až predčasnú ejakuláciu a Lubino zatínanie zubov, pretože po takom dlhom čase cítila všetko iné, len nie slasť.

O niekoľko dní nato jej zatelefonoval doktor Bršlický, vraj drží v rukách výsledky z jej preventívnej prehliadky a asi ju nepoteší.

„A čo také ti povedal?“ starostila sa Patrícia, ale Luba nemala dobré správy ani pre ňu, hoci Patrícia bola od nej o rok mladšia.

„Že hormonálne hladiny svedčia o nastupujúcej menopauze.“ Luba bezradne pokrútila hlavou, akoby slovám doktora Bršlického sama doteraz neverila.

„To nie je možné!“ rozhorčila sa Patrícia a Luba vedela, že je to presne tak, ako predpokladala.

Patrícia znepokojene preratúvala, o koľko mesiacov je mladšia od Luby a koľko času jej teda ostáva, aby si našla niekoho, s kým by mohla priviesť na svet dieťa. Na rozdiel od Luby však zatiaľ nijaké nemala, a tak sa jej tieto počty videli extrémne nespravodlivé.

„A to je čo za lekára, že z jedného výsledku hneď spraví vážne závery?“ vložila sa do debaty Marta. „Hormóny sú predsa nevyspytateľné!“

„Iste, ale Bršlo povedal, že moja ovariálna zásoba je asi vyčerpaná a podľa všetkého sa už nemá zmysel pokúšať ani o umelé oplodnenie.“

Lubina nálada bola vážne mizerná a odrazu sa nikto neopovažoval situáciu zľahčovať, dokonca aj Marta zrazu s tichou horlivosťou spratávala umyté šálky a tanieriky.

„Kúpila som si aspoň čaj,“ dodala Luba a vytiahla z objemnej kabelky igelitové vrečko s logom neďalekej lekárne. „Vlastne som si iba odbehla do lekárne. Malú som nechala s Marcelom, že sa trochu vyvetrám a o hodinku som doma. Ten čaj však stihnem, urobíš mi?“ vyslobodila papierovú škatuľku z celofánu, vytiahla vrecúško so sypkým rastlinným obsahom a podala ho Marte.

„Aký je to čaj?“ zaujímalo Patríciu.

„Na menopauzu,“ uškrnula sa Luba a podujala sa vyťahovať z lekárenskej igelitky aj ďalšie produkty.

„A čo je hento?“ Marta ukázala na tubu s priehľadným vrchnáčikom.

„Lubrikačný gél. A kúpila som si pre istotu ešte jeden, ale inej značky. Uvidím, ktorý je lepší.“ Luba vyložila jednotlivé položky na Martin konferenčný stolík, na ktorý inak patrila len dizajnérska sklenená miska s navoňanými lupienkami potpourri. „Ďalej krém proti vráskam. A krém malej na ritku. Vlastne si tá magistra mohla myslieť, že ho kupujem vnúčaťu!“ skonštatovala Luba, a keď jej Marta podala šálku s pariacim sa čajom na menopauzu, Klára solidárne vyhlásila:

„A vieš čo, daj aj mne jeden! Veď ja mám v štyridsiatich štyroch pomaly nárok už aj na tú oficiálnu, nepredčasnú.“

„To je bohovsky optimistické, ďakujem ti pekne,“ naštvála sa Patrícia.

„Paťa, prestaň, ty si predsa moja malá sestra, ty nikdy nebudeš v prechode!“ chlácholila ju Marta.

„Náhodou, ten čaj celkom ujde,“ odchlipla si Luba a v trochu lepšej nálade dodala: „Úplne cítim, ako sa z prechodu vraciam späť do fertillného veku! A pocíti to aj Marcel!“

„Konečne!“ prevrátila oči Marta a potom napomenula Kláru, ktorá zaujato študovala drobné písmo na tubách lubrikačných gélov: „Ty sa toho zatiaľ nechytaj, so Zememeračom to potrebovať nebudeš. Už máš ten profil na zoznamke?!“

